

ponechal však stanoviti v § 5 moci nařizovací, uloživ jí směrnici, že určení pensijní základny má se státi podle služebního poměru zaměstnancova v den skončení činné služby způsobem nepřesahujícím míru stanovenou pro převod do nových platů, upravený v části sedmé plat. zák. Jak bylo nss-em již opětovně vyloženo, na př. v nál. Boh. A 11.308/34, bylo úmyslem zákonodárcovým retrotrahovati ke dni skončení činné služby staropensistů pouze ustanovení platového zákona o převodu do nových platů, pokud jsou směrodatná pro určení pensijní základny, a to tak, že tato ustanovení mají tvořiti horní hranici číselného rozsahu pensijní základny. Zákon však nerozšířil na staropensisty jiných ustanovení plat. zák. nebo jiných zákonů, upravujících služební poměr, resp. požitky zaměstnanců, pokud nabyla platnosti v mezidobí od skončení činné služby toho kterého zaměstnance do 1. ledna 1926 jakožto počátku účinnosti plat. zák. Z toho arci plyne, že vl. nař. č. 96/1930 Sb. nemohlo ocitnouti se v rozporu se zák. č. 70/1930 Sb., jestliže ve své části druhé, díl I., oddělení B (§§ 30 až 35) při stanovení pensijní základny pro býv. úředníky poštovního a telegrafního ústavu nevycházelo ze zákonů, jimiž byly služební požitky aktivních státních zaměstnanců upravovány před 1. lednem 1926. Je tedy také příslušná námitka stížnosti, která vytýká, že se st-l nestal v důsledku nesprávné aplikace zásad zák. č. 70/1930 Sb. vl. nařízením č. 96/1930 Sb. účastným úprav, provedených zákony z let 1919 až 1926, kdy nesporně již nebyl v činné službě, bezdůvodná.

Jestliže konečně shledává stížnost porušení zák. již v tom, že odpočivné požitky podle zák. č. 70/1930 Sb. byly st-li vyměřeny nižší, nežli bylo dosavadní jeho výslužné, takže bylo mu nutno poukázati doplňovací přídavek, čímž podle jeho názoru došlo k porušení zásady o zrovnoprávnění staropensistů s novopensisty, postačí poukázati k ustanovení § 6 zák. č. 70/1930 Sb., které s podobnými případy výslovně počítá a předpisuje, aby rozdíl mezi novými a dosavadními odpočivnými požitky byl percipientu přiznán jako zvláštní přídavek k odpočivným platům, jak se také u st-le stalo.

Č. 12.140.

Zaměstnanci veřejní: Převod úředníka býv. zastupitelského okresu do státní služby podle § 10 org. zák. — věty jako u Boh. A 10.603/33 a 10.815/33.

(Nález ze dne 14. listopadu 1935 č. 19.428/35.)

V ě c: Václav B. (adv. Dr. Vladimír Říha z Prahy) proti ministerstvu vnitra o úpravu služebního poměru.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí, pokud změnilo výnos zem. úřadu v Praze z 20. ledna 1932 o určení služebních příjmů, se zrušuje pro nezákonnost; jinak se stížnost zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Usnesením osk v Nymburku z 29. října 1926 převedeny byly služební platy st-le, býv. účet. úředníka uvedeného samosprávného okresu, od 1. ledna 1926 na systém platový státních úředníků, st-l zařazen do II. služ. tř. a přiznány mu platy 5. plat. stupnice, stupně c) s nárokem na zvýšení služného od 1. ledna 1929. Převod tento byl schválen výnosem zsv-u v Praze z 3. března 1928, avšak s tou změnou, že st-li přiznán vzhledem k celkové započitatelné služební době 18 r. 5 m. 15 d. pouze stupeň b) služného 5. plat. stupnice s příštím zvýšením od 1. července 1927 a vyrovnávacím přídavkem 888 Kč ročně. O tom vyrozuměn st-l dekretem jmenované osk z 15. března 1928.

Usnesením osk ze 14. září 1928 bylo systemisováno jedno místo účet. úředníka II. služ. tř. v 6. až 4. plat. stupnici s tím, že st-l, jímž jest toho času místo obsazeno, bude povýšen do 4. plat. stupnice. Systemisace místa účet. úředníka schválena výnosem zsv-u z 21. listopadu 1928 s tím, že st-l obdrží od 1. ledna 1928 služné 4. plat. stupnice, stupně a). Vyrozumění st-le o tom stalo se dekretem okr. úřadu v Poděbradech z 13. prosince 1928.

Dekretem presidia zem. úřadu v Praze z 1. prosince 1928 sděleno bylo st-li, že podle § 10 odst. 1 věty 2. zák. ze 14. července 1927 č. 125 Sb. a zák. z 28. června 1928 č. 92 Sb. přechází dnem 1. prosince 1928 do stát. služby se všemi platovými a služebními právy a nároky, pokud nepřesahují míru stanovenou v § 212 odst. 1 až 3 plat. zák. z 24. června 1926 č. 103 Sb. s tím, že služební příjmy, které mu podle svrchu uvedených zákonných předpisů příslušejí, budou mu dodatečně vyměřeny zvláštním výměrem.

Výměrem z 13. února 1929 zrušilo presidium zem. úřadu v Praze dekret okr. úřadu v Poděbradech z 13. prosince 1928 o intimaci usnesení zsv-u z 20. listopadu 1928, poněvadž nelze již nyní po 1. prosinci 1928 prováděti povyšování na základě systemisace pro bývalý zastupitelský okres nymburský zaniklé současně se zrušením zmíněného okresu podle § 9 org. zák. Proti tomuto výměru podal st-l stížnost z 23. února 1929, v níž popíral přípustnost zrušení intimátu usnesení býv. zsv-u zemským úřadem a hájil stanovisko, že usnesení to trvá po právu dále.

Dekretem presidia zem. úřadu z 29. října 1931 byly st-li přiznány podle § 10 odst. 1 věty 2. org. zák. č. 125/1927 Sb. od 1. prosince 1928 služební příjmy 6. plat. stup., stupně d), od 1. července 1931 stupně e) jakož i vyrovnávací přídavek mezi dosavadními platy v den 30. listopadu 1928 skutečně vyplácenými a mezi platy novými. Poznamenáno, že tím jest současně vyřízena stížnost z 23. února 1929, poněvadž jsou dekretem tímto práva a nároky st-lovy definitivně a v celém rozsahu pevně určeny.

Námítkám nevyhověl zem. úřad výměrem z 20. února 1932 a setrval co do úpravy příjmů na svém výměru z 29. října 1931, přiznav st-li od 1. prosince 1928 celkový služební příjem 25.872 Kč s vyrovnávacím přídavkem 5.076 Kč, který se při zvýšení služného dne 1. července 1931 snížil na 3.876 Kč.

Projednávajíc odvolání st-lovo rozhodlo min. vnitra nař. rozhodnutím o požitkových nárocích jeho a uznalo právem, že měl st-l v den 30.

listopadu 1928 nárok jen na ty platy, jaké mu příslušely před zamýšleným povýšením do 4. plat. stupnice v mezích § 212 odst. 1 až 3 plat. zákona. V důsledku toho přiznány mu podle § 10 odst. 1 org. zák. a podle prov. předpisů vlád. nař. č. 163/1930 Sb. ve stát. službě od 1. prosince 1928 služ. platy účet. úředníka II. služ. tř., 6. plat. stupnice, stupně e) s nárokem na zvýšení od 1. července 1929, s titulem »účetní tajemník« a s vyrovnávacím přídavkem ročních 540 Kč, který při zvýšení služného od 1. července 1929 odpadá. Přídavek mezi platy příslušejícími st-li fakticky v den 30. listopadu 1928 u osk v Nymburce a mezi platy novými nemá v § 10 org. zák. ani v § 15 vlád. nař. č. 163/1930 Sb. opory, poněvadž tyto předpisy přiznávají přídavek pouze mezi novými platy a těmi platy, jež příslušely v den 30. listopadu 1928 v mezích § 212 plat. zák., t. j. tak, jako kdyby již u autonomní korporace byly bývaly upraveny rozsahem přípustným podle § 212 plat. zák.

O stížnosti uvažoval nss takto: — — — —

Soud nemohl dáti stížnosti za pravdu, pokud má za to, že st-l měl nárok, aby základem úpravy platů při přestupu do stát. služby podle § 10 org. zák. byla 5. resp. 4. plat. stupnice příjmové soustavy zák. č. 103/1926 Sb. St-l poukazuje v tom směru především na to, že byl převeden pravoplatně usnesením bývalé osk v Nymburce z 29. října 1926, jež bylo schváleno výnosem býv. zsv-u v Praze z 3. března 1928 k 1. lednu 1926, do 5. plat. stupnice stupně b) se zvýšením od 1. července 1927 a vyrovnávacím přídavkem a že mu z tohoto správního aktu vzešla práva, jichž respektování § 10 org. zák. podle svého znění zaručuje. Stížnost se však mýlí. Otázkou, již touto námitkou přivádí st-l na přetřes, obíral se soud již vícekrát a zodpověděl ji v neprospěch stanoviska st-lova, vysloviv právní názor, že, jde-li o určení platových a služ. práv a nároků, se kterými zaměstnanci zrušené veřejnoprávní korporace podle § 10 odst. 1 org. zák. přecházejí do stát. služby, posuzuje úřad tuto otázku s hlediska § 212 odst. 1 až 3 plat. zák. č. 103/1926 Sb. samostatně, nejsou vázán předchozími rozhodnutími úřadů samosprávných, učiněnými podle § 212 odst. 4 a 6 plat. zák. K tomuto názoru přiznává se soud i v dnešním sporu a odkazuje co do bližšího odůvodnění na nál. Boh. A 10.603/33. Nebyla proto ani práva, jichž st-l nabyl z aktů dříve uvedených, resistantními proti novému zkoumání jich rozsahu při přestupu st-le do státní služby a je opačné stanovisko stížnosti mylné.

Důvodnými nejsou však ani vývody, jimiž stížnost dovoditi se snaží, že požitky 5. plat. stupnice stupně c) znamenají minimální nárok st-lův, ježto byl st-l povýšen usnesením bývalé osk v Nymburce ze 14. září 1928 do 4. plat. stupnice od 1. ledna 1928, usnesení to schváleno bývalým zsv-em 21. listopadu 1928 a st-l o tom uvědoměn dekretem okresního hejtmana v Poděbradech z 13. prosince 1928. V tom směru má stížnost za to, že st-l nabyl práva na příjmy uvedené stupnice již ze samotných aktů i bez individuálního vyrozumění o nich před 1. prosincem 1928, resp. že vyrozumění po tomto termínu stačí k založení práv st-lových.

Ani po této stránce nemohl soud st-li přisvědčiti. Již v nál. Boh. A 10.815/33 vyslovil soud právní názor, na němž trvá i dnes, že úředník býv. zastupitelského okresu v zemi České mohl nabýti »platových práv« ve smyslu § 10 org. zák. jen z oněch usnesení zákonných orgánů uvede-ných okresů, o nichž byl orgány těmi řádně vyrozuměn před 1. prosin-cem 1928, jakož i že vyrozumění okresního hejtmana akty ty nahraditi nemohlo. Nenabyl proto ani st-l práva na příjmy 4. platové stupnice a neporušil žal. úřad zákon, nevzal-li platy této stupnice za základ úpravy platů st-le při jeho přestupu do státní služby.

Zbývá námitka, která se obrací proti tomu, že žal. úřad přiznal st-li od 1. prosince 1928 plat 6. plat. stupnice stupně c) a vyrovnávací pří-davek ročních 540 Kč za současného zrušení vyrovnávacího přídavku určeného zemským úřadem. Stížnost dovozuje, že je v tom sice obsa-ženo zlepšení co do základního platu, že však toto zvýšení je předsti-ženo oduznáním vyrovnávacího přídavku 5.076 Kč, takže fakticky žal. úřad provedl bez oprávnění reformationem in peius. To je však po ná-zoru stížnosti nepřipustné.

Této výtce nemohl soud odepřítí důvodnost. Správní proces úřed-nický tvoří jako řízení správní vůbec až do výroku konečné stolice jed-notný celek. Odvolací úřad nemá nikdy pouze postavení úřadu kasač-ního nebo úřadu přezkoumávajícího rozhodnutí nižší stolice jen in jure, nýbrž úřadu nově rozhodujícího. Při tom je však vázán návrhy stran a může nalézati právo jen v rámci opravného prostředku. Bez speciální normy chránící určitý význačný veřejný zájem tak intenzivně, že mu musí ustoupiti i nabyté právo, nemůže odvolací stolice jíti ultra petítum ani in peius práv odvolatele. Takovéto speciální normy není v personál-ním právu úředníků polit. správy a nemohl proto ani žal. úřad jako sto-lice odvolací, nemaje pro to podkladu v odvolání st-le, provésti sám z úřední moci novou revisi platových nároků st-lových a stanoviti zá-kladnu příjmovou spolu s vyrovnávacím přídavkem, který je s ní v úzké spojitosti, odchýlně od stolice prvé v neprospěch st-le.

Slušelo proto nař. rozhodnutí, pokud změnilo úpravu platu provede-nou zem. úřadem, zrušiti pro nezákonnost, jinak však stížnost zamítnouti pro bezdůvodnost.

Č. 12.141.

Živnostenské právo: * Dispens podle § 14 c) odst. 1. živn. ř. možno udělit i v případě, kdy jde o přechod z jednoho oboru živnosti řemeslné k živnosti obsahující veškeré obory její (živnost fotografie krajinářské — živnost fotografická vůbec).

(Nález ze dne 15. listopadu 1935 č. 21.168/33.)

V ě c: Společenstvo fotografů pro obvod obchodní a živn. komory v Praze proti ministerstvu obchodu o dispens od průkazu způsobilosti.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.